

Spomienka na sv. Pia X (21. augusta)

Rozjímanie na spomienku na sv. Pia X. Navrhované témy sú: svätý Pius X: láska k Eucharistii a doktríne; láska k pápežovi, dar od Boha; Il dolce Cristo in terra.

21.08.2024

DNES OSLAVUJEME sviatok svätého Pia X., ktorému veriaci Opus Dei zverujú všetky záležitosti týkajúce sa vzťahov Diela so Svätou stolicou. Svätý Josemaría ho v roku 1953 vymenoval za orodovníka. Ešte pred

tým mal osobnú úctu k tomuto
svätému pápežovi, ktorého
eucharistická zbožnosť, láska k Cirkvi
a túžba, aby sa Kristovo kráľovstvo
upevnilo vo všetkých ľuďoch, ako
znelo heslo jeho pontifikátu:
Instaurare omnia in Cristo.

Giuseppe Melchiorre Sarto sa narodil
v roku 1835 v mestečku Riese v
severnom Taliansku. Bol druhým v
rodine s desiatimi deťmi a mal
skromné spoločenské postavenie.
Keď mal pätnásť rokov, dostal
štipendium a mohol nastúpiť do
seminára v Padove. Za kňaza bol
vysvätený v roku 1858 a s veľkou
horlivosťou za duše vykonával rôzne
pastoračné povinnosti. V roku 1884
bol vymenovaný za biskupa v
Mantove a biskupskú vysviacku
prijal v bazilike svätého Apollinára v
Ríme. Od roku 1893 bol benátskym
patriarchom a kardinálom. V roku
1903 bol zvolený za pápeža. Jeho
pontifikát trval jedenásť rokov, až do

jeho smrti v auguste 1914: odvtedy k nemu v celej Cirkvi rástla veľká ľudová úcta a mnoho ľudí sa prichádzalo modliť k jeho hrobu v Bazilike svätého Petra. V roku 1954 bol kanonizovaný.

Svätý Pius X. presadzoval v Cirkvi rôzne liturgické a kánonické reformy. Jeho najväčším úsilím bolo postaviť Eucharistiu do centra kresťanského života, podporovať každodenné prijímanie Eucharistie a umožniť prvé sväté prijímanie deťom v siedmich rokoch. Snažil sa tiež podporovať šírenie kresťanského učenia. Už počas svojho pôsobenia vo farnosti pripravil katechizmus. A ako rímsky pápež napísal text pre rímsku diecézu, ktorý sa okamžite rozšíril do mnohých častí sveta. „Tento katechizmus, nazývaný *Katechizmus Pia X.*, bol pre mnohých spoľahlivým sprievodcom pri poznávaní právd viery, a to vďaka svojmu jednoduchému, jasnému a presnému

jazyku a vďaka účinnému výkladu“^[1]. Ako napísal pápež František: „Pius X. bol vždy známy ako pápež katechézy. A nielen to! Pokorný a silný pápež. Pokorný a jasný pápež. Pápež, vďaka ktorému celá Cirkev pochopila, že bez Eucharistie a bez osvojenia si zjavených právd osobná viera slabne a umiera“^[2].

„ĎAKUJEM TI, môj Bože, za lásku k pápežovi, ktorú si vložil do môjho srdca,“^[3] napísal svätý Josemaría v *Ceste*. Týmito slovami vyjadril, ako jeho synovská láska k rímskemu pápežovi, hoci je zároveň veľmi ľudská, predsa len presahuje povrchné sympatie či podobné zmýšľanie. Nechápal ju ani ako prosté presvedčenie svojej inteligencie či čisté rozhodnutie svojej vôle, ale ako Boží dar, milosť vloženú do jeho srdca Pánom, ktorá

ho viedla intenzívne milovať rôznych pápežov, ktorí sa počas jeho života striedali na Petrovom stolci. V skutočnosti zakladateľ Diela v deň svojej smrti ráno požiadal dvoch svojich synov, aby odovzdali toto posolstvo osobe veľmi blízkej svätému Pavlovi VI: „Už roky obetujem svätú Omšu za Cirkev a za pápeža. Môžete ho ubezpečiť – pretože ste ma to počuli povedať mnohokrát –, že som svoj život obetoval Pánovi za pápeža, nech je pápežom ktokoľvek“^[4].

Pre kresťana je zjednotenie sa s osobou a úmyslami pápeža vecou viery, dôvery v Pána, ktorý, oslovujúc chudobného rybára so zjavnými obmedzeniami, ho ubezpečil: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v

nebi“ (Mt 16, 18-19). „Najvyššia moc rímskeho pápeža a jeho neomylnosť, keď hovorí *ex cathedra*,“ vysvetľoval svätý Josemaría, „nie sú ľudským výmyslom: vychádzajú z výslovnej základnej Kristovej vôle. Ako málo zmyslu má potom stavať vládu pápeža proti vláde biskupov alebo redukovať platnosť pápežského magistéria na súhlas veriacich! Nič nám nemôže byť viac cudzie ako rovnováha moci; nemáme nijaký úžitok z ľudských schém, nech sú akokoľvek príťažlivé alebo funkčné. Nikto v Cirkvi nepožíva absolútnu moc sám o sebe ako človek; v Cirkvi nie je hlava okrem Krista; a Kristus chcel ustanoviť svojho vikára – rímskeho pápeža – pre svoju putujúcu nevestu na tejto zemi“^[5].

Preto „láska k rímskemu pápežovi musí byť v nás krásnou vášňou, pretože v ňom vidíme Krista. Ak sa stýkame s Pánom v modlitbe, budeme kráčať s nezakaleným

pohľadom, ktorý nám umožní
rozoznať aj v udalostiach, ktorým
niekedy nerozumíme alebo ktoré
nám spôsobujú plač či bolesť,
pôsobenie Ducha Svätého“^[6].

RÍMSKI PÁPEŽI často zdôrazňujú, že
počítajú s našimi modlitbami.
Napríklad Benedikt XVI. hneď po
svojom zvolení vyslovil z centrálneho
balkóna vatikánskej baziliky tieto
slová: „Utešujem sa tým, že Pán vie
pracovať a konať aj s nedostatočnými
nástrojmi, a predovšetkým sa
zverujem vašim modlitbám“^[7]. Pápež
František v mnohých svojich
príhovoroch pripomenul potrebu
takejto podpory: „Prosím Pána, aby
ma požehnal. Vaše modlitby mi
dávajú silu a pomáhajú mi rozlišovať
a sprevádzať Cirkev počúvaním
Ducha Svätého“^[8]. V liste istému
kardinálovi svätý Josemaría vyjadril

presvedčenie, že modlitbou pomáha pápežovi a Cirkvi: „Modlitba je to jediné, čo môžem robiť. Moja úbohá služba Cirkvi sa obmedzuje na toto. A vždy, keď si uvedomím svoju obmedzenosť, cítim sa plný sily, pretože viem a cítim, že je to Boh, ktorý všetko robí“^[9].

Okrem modlitby za jeho osobu a úmysly nás katolíkov viera a spoločenstvo, ktoré prežívame v Cirkvi, vedie k tomu, aby sme poznali a nasledovali učenie rímskeho pápeža, ako aj k tomu, aby sme sa k nemu správali so synovskou láskou. Ak niekedy nerozumieme niektorým aspektom jeho slov alebo skutkov, nebráni nám to v tom, aby sme jeho učenie prijali s duchom viery a dôvery. V tomto zmysle svätý Josemaría, ktorý mal veľkú úctu k svätej Kataríne Sienskej pre jej obranu pápeža, povedal: „Tisíckrát by som si zubami odhryzol jazyk a vyplul ho ďaleko, skôr než by som

vyslovil najmenešie šomranie o tom, ktorého mám na zemi najradšej, po našom Pánovi a svätej Márii: *il dolce Cristo in terra*, ako často hovorím, opakujúc slová svätej Kataríny“^[10]. Tento postoj je opakom toho, keď sa na verejnosti hovorí negatívne o pápežovi alebo sa podkopáva dôvera v neho, a to aj v prípadoch, keď človek nezdiera konkrétne osobné kritérium. V každom prípade je potrebné aspoň „nábožný súhlas rozumu a vôle“^[11].

Na záver sa môžeme obrátiť na príhovor Panny Márie, aby nám sviatok svätého Pia X. pomohla ešte viac posilniť naše synovské spojenie s rímskym pápežom: „Mária neustále buduje Cirkev, zjednocuje ju, udržiava ju súdržnou. Sotva môže mať niekto pravú úctu k Panne Márii, ak sa súčasne necíti byť pevnejšie zviazaný s ostatnými údmi tohto Mystického Tela, užšie zjednotený s jeho viditeľnou hlavou, pápežom.

Preto tak rád opakujem: *omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!* — všetci s Petrom k Ježišovi skrze Máriu!“^[12].

^[1] Benedikt XVI, *Audiencia*, 18-VIII-2010.

^[2] František, Predhovor knihy Lucia Bonora *Omaggio a Pio X. Ritratti coevi*, ed. Kappadue 2023.

^[3] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 573.

^[4] Blahoslavený Álvaro del Portillo, *Rozhovor o zakladateľovi Opus Dei*, Rialp, Madrid 2001, s. 232.

^[5] Svätý Josemaría, *Milovať Cirkev*, bod 13.

^[6] *Ibid.*, bod 28.

^[7] Benedikt XVI, *Príhovor*, 19-IV-2005.

[8] František, *Mesačný úmysel*, november 2023.

[9] Svätý Josemaría, *List 15-VII-1967*.

[10] Svätý Josemaría, *Carta 17*, bod 53.

[11] *Kódex kánonického práva*, k. 752.
Porov. *Katechizmus Katolíckej cirkvi*,
bod 892.

[12] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 139.